

Щербатюк (Драч) Марія Вакулівна
1923 – 2007

Мама моя була вдовою, а нас, дітей, четверо. Їсти не було чого, їли все: мерзлу картоплю, квасоллю, мак, бруньки з липи, бур'ян, різні корінці. Дуже пам'ятаю свого братика, весною він пішов по яблучка (зелепухи), а я – по цвіт білої акації. Вже й нарвала, і наїлась, а його все нема. А я була мала, дев'ять років, не додумалась піти подивитись. Через деякий час брат іде, голова розбита. Сказав, що поліз на дерево, не вдержався і впав, сили не було. Мабуть, відбив всередині щось, бо через три дні помер. Звали його Федя, був він 1920 року народження. Померли тоді наші сусіди Дзюба Яків Пименович, Щербатюк Володимир Іванович. Померли Оксента Щербатюка діти – Марія, Петро, Оксентій, Теклі Ковальнової сестра – Шоха Марія Фоківна. Коли помирав Мотрі Борисюкової брат Мухтей, то дуже плакав: просив, щоб для нього зробили як не труну, то хоч якусь коробочку, бо раніше бачив, як когось несли на драбині без труни, то голова дуже хиталась на два боки, а він казав: «Я хочу лежати спокійно».

Хоронили померлих від голоду в одному кагаті на цвинтарі. Дуже страшні часи були.

Записала Рибак Тетяна Володимирівна